

"ХЭЛЭМНИ АМАН СООГОО..."

Гурбатай Галдан хүүгэдэй саадта ябадаг. Үдэшлэн гэртээ ерээд, ородоор дуугарха дуратай болохон байгаа.

Энэ ушарта һанаагаа зобохон хүгшэн эжынь Галданай ахада хандаба:

— Энэ Галдамнай буряадаар дуугархаа болинтуу, яхадаа ородоор дуугарха дуратай болошоо гээшэб?

— Аа, эдээниешни саадтань бүхэли үдэр соо ородоор һургана ха юм. Тэндэнь буряад хэлэе мэдэхэ хүмүүжүүлэгшэ үгы хэбэртэй,— гэжэ Зоригто ашань харюусаба.

— Зай, тиигэбэл, Зоригто, ши буряад класста һурадаг хадаа буряад хэлэгүй дүүгээ түрэл хэлэндэнь һургаха болоолши даа! — гэжэ хүгшэн эжынь эршэтэйгээр хэлэбэ.

Тэдэ хоёрой зугаалдахые шагнаад байхан Галдан гүйжэ ерээд:

— Миний хэлэн аман соогоо байнал,— гэжэ буряадаар хэлээд, амаа ехээр ангайлган, хэлэеэ харуулба.